

NYTÅRSGILDEHAL

Længe har vi ønsket hinanden "Godt nytår", vi har taget afsked med det gamle, set tilbage på minder, gode som mindre gode, men i gilderegi har det været et godt gildeår, et år fyldt med dejlige oplevelser, fællesskab og samarbejde, jeg kunne ikke ønske mig et bedre år.

Nu skal vi kikke frem, fejre vores 50 års jubilæum, det er da en milepæl, vi har nået. Vi er blevet voksne. Og vi er blevet det med maner. Gildemesterkæden fortæller om mange gode gildemestre, som har ledet vores gilde, heldigvis har vi stadig 3 af de allerbedste blandt os, Marie, Hanne og Harry er vores guldgrube, tak fordi i er her. Og tak for jeres store indsats som i har ydet og stadig yder.

Hvad med nytårsforsætter? Er de på retur? Eller er det hele gået over i planlægning af vores liv? At vi har en plan, og tror at den kan holde.

Eller er vi stadig nogen, der lader os overraske hver dag, glæder os over livet og sætter pris på hverdagen og nuet.

Vi har nu en helt ny ubeskreven bog, vi er gået ind i et nyt år, et år med udfordringer og håb for fremtiden, et håb om det går vore kære godt, et håb om godt helbred og gode oplevelser.

Året her i Sønderjylland bliver helt specielt, genforeningen skal fejres.

2020 klinger i manges ører, året hvor Sønderjylland kom "hjem".

På plejehjemmet hvor jeg arbejdede holdt vi erindringsværksted og her kom mange historier fra afstemningen og Kong Christians indtog i Sønderjylland frem.

Der blev fortalt om, hvordan man spiste i de forskellige hjem, der var jo kommet familier langvejs fra, som skulle stemme i paragraf 5, huset tæt på Sofies kilde.

Hvis det var en dansk familie der husede dem, ja, så sad danskerne i den pæne stue og tyskerne i køkkenet, og omvendt hvis det var en tysk familie.

Der blev fortalt mange historier om hvordan man smuglede fra "det gamle land".

Det sad i folk, jeg kan huske Misse Møller fortælle mange historier, og fornemmede lidt, da vi flyttede hertil i 1988, men i dag føler jeg alle skel er udslettet. Vi er et skoleeksempel på godt naboskab.

I dag har vi er helt andet problem, integreringen af de mange folk som har valgt Danmark.

Vores yngste barnebarn blev i skolen pludselig angrebet bagfra af en invandrerdreng, som havde en hobbykniv i hånden, alle omkring ham var rædselsslagne, det kunne jo være gået galt.

Vores datter valgte at indkalde drengen og forældrene til et møde med hans lærer og fik talt tingene igennem, mange omkring ville have hun skulle have meldt det.

Men jeg tror også dialog er vejen frem.

Vi havde besøg af en iraner som underviser i matematik på Roskilde katedralskole.

Hun har mange problemer med disciplinen og de klager over hendes sprog, men hun fører dem frem til høje karakterer.

Hun fortalte om opdragelsen i Iran. Her opdrager man børnene med moral. Det er mest moderen og når de sender børnene i skole siger de, nu er lærerne din mor, gør som de siger.

Vi har et kæmpeproblem i Danmark.

Vi er bange for at gå i dialog med hinanden, og med de fremmede, men vi bliver nødt til at sætte ord på vore holdninger, forlange noget af vores indvandrere, stå frem med vores demokrati og levevis.

Forlange af hinanden at vi opfører os ordentligt.

Vi har glemt at sætte frugt og bringe livserfaringer videre.

Vi skal holde op med at kontrollere det, der alligevel ikke kan kontrolleres.

Jeg har læst to spændende bøger i efteråret, den ene er af Keld Fredens, "Læring med kroppen forrest. Han er hjerneforsker, og så har jeg læst Preben Koks bog, " Slip livet løs". Han er hospitalspræst.

Den ene naturvidenskabsmand, den anden teolog. Altså to forskellige tilgange til livet. Ikke desto mindre skriver Keld Fredens, at vi har forherliget intelligensen på bekostning af visdommen, som henviser til religionen.

Der bliver dyrket kontrol i stedet for menneskelige relationer, empatien er sænket med 40 procent de sidste år, hvilket han tilskriver mobiltelefoner, FB etc.

Visdom kræver indsigt i andre mennesker, hjernen er social, og det vi, og især børnene har brug for er samvær på den gode måde.

Vi har her i Sønderjylland gået gennem 100 år hvor det danske og det tyske har stået over for hinanden, men man har forstået at oparbejde et godt forhold.

Lad det være vores nytårsfortsæt i 2020, lad det dansk/tyske forhold være et godt eksempel på fredelig sameksistens.

For det er freden vi skal kæmpe for, vi gør vort med fredsløset og med det budskab der følger med, lad os sammen gøre verden en smule fredeligere, lad os begynde i det små, stift fred med naboen, stift fred i familien, lad 2020 være et godt fredsår.

Godt nytår til jer alle.